

ספר

לחם שערים

זח

שנתה הכיח מעט חסד לקחתי וגו'
 בין הארזים והוא קטן קטן ורב
 הארזין אשר הלאמתי מלאמתי של חורה
 נגד הטופי' ע' קטור לטקח חס הטמח
 ולטמח חס הטמח נללין לללתי במים אדירים
 והעליתי חרש מעט חוסק עמוק עני ים הפוסקי'
 ראבונים ואחרונים ללתי קועותי ערך הישר
 אשר חין לנטות ימין וכו' וכו' וכו' וכו' וכו'
 זלה' ה' ואגב ארמח העליתי יעסמ' וכו' על
 בדיקת היאה בוא חעלמ גדול ללתי וכו'
 חני מי טיעבור ויט' במוך חיבורי וכו' וכו'
 אל קופה יאמתי ליללה לטופל ללתי וכו'
 אשר חנתי חני הנעיר גכדל עכו' וכו'
 עאל פמבורתי בל' וכו' וכו' וכו' וכו'

מנער דק קידאן

נדפס בדפוס חדש נח עני ויעבדק

חוראדנא

בדפוס של ארזיני המלך החילי קהסי'
 חכמתמלכים סמאסולאום אגוסטל'
 מלך פולין דאבוס גדול
 דליטא עכמרא טכמרא ירוס' וכו' וכו'

בשנת תקמ"ח לפ"ק

והוא יצא לאור בלודז' בשנת תרמ"ח

הקדמה

ויען

שאלו ויאמר הלל אנכי מקטני שבטי ישראל מי אנכי נדון
וחלל אישים ושפל אנשי' אשר אעלה על כסאני עב וחדמך
לגדולים ולחכמים המחברים ספרים שמלבם יוצאי' מילין ואני ניעור
וריק אך הנה אנכי הרואה את כל המעשים אשר נעשים חסח השמש
והנה הוא הכל ורעו' רוח באשר שבעו' ה נחרצו בדורו' הללו שוחטין
ונדקים בפרט מנקרי הכשר שאינ' בני חורה כאחד מן הגוה מאדתי
הלאן רק שמכוון בשאלת השחיטות ואף לא גולם ועחו עינים מראון
בספרי הקודש רק מקרקרי קיר ונהמא. הימא כחרנגול בשחיטות
ולבס כל עמהס לא אחברר להס שום דין על צוריו וזו צא מחמת
חסרון ידיע וחסרון השגחה שאין שום משגיח ע"ז בעו' ה גלל דן
אמרתי אהי' כמזכיר לגדולי הדור הגה הרבנים היושבים. על כס
דין ובוודאי הי' בדעתי ובידי לחצר חיבור גדול על סו"ב ועל ניקוח
ה צידי בהשר שקדמוני בעלי מספרים הגה בעל ז"ש ומכת'
ה חבורם כי יפה כיוונו ויערצ לי אשרי להס שזכו לזכות
ולא כשאר לי רק מעט מזעיר להחגדר בו והוא דבר גדול
חיבורי בפנים וגם הצעתי דברי לפני הרב המאור הגאון
הלחינו וראש"ד דגליל וב"ד הצדק דקהלתינו והצדיק
מפיהם אמרות כהורות לגזור בגזירות ושמחות על כו
דין להשגיח ע"ז ולגדור הפרצה הזאת בגליל ואמו"ט אשר
ה לעבור על איסור ברת אשר לא נשמע כמות בשו' מקום
אל כמו שהראיתי להס ובעיניהם ראו שמכשילים באיסור
צידין האטורים משום חלב ודם וחוחלים בסומא בארובת
ס נחוח הבהמה ומקום החלבים לכן אזרתי כגבור חלצי
ח' באל"ה רגומח הבטיב' ואחרי שולחי אל ידי מצינים ויהי
ולעבור וסוב בסבורי ואמרו מי יתן מילי ויובחבו בע'
נדבה רוחי אוחו להביא על מובח הדפוס כדי לפרק
מי אשר נגע יראח חלקים בלבבו להשגיח ע"ז על

המנקרים והאוחטים :

אך כתי' וזבח' מבקרך ומצאנך כאשר צוייך ונחשורו
ד שנלטוה משרע"ה בע"פ בכל דיני שחיטה וע"י
טחם צוה ואכלתם ונראה שז"ס י"פ. ועחה בני שמת
וחטים לוקחים השכין כיד רמה ועומדים על הבהמה
הבהמה מוטת ובוכה ומשרת עצמה כי אין כח בידו
ואוקו

הקדמה

אזרחי אכזרי אינו מביט בכשיית הבהמה אבל הוא מביט בלתי
 ובהדיעות ראו שאני הרב הגדול שקול אני כשאל ל' הלוקח נפשות
 וא"כ רואה ההחמנה הנחמנה לו ושמת בהם ואשמו מקבלת
 בספר פ"י ומתהרהר בשכונתיה ראו מצלותינו ומעלת הרב הגדול
 ס"מ כה יחי' וכה יאריך ימים אם לא חביאם מעלמם לשמעט שסופם
 כמותם • כי הבט וראה כמה הוא גדול רבינו הקדוש ועל שלא חס
 באותו עגל ואמר לו לכך נוצרת נתיסר ביסורין קשים וחורחו לא
 הגינה עליו שאכ"ו ואנו פחותי ערך איך שצריך הפוחט להיות צדיק
 יצטרע שלא יפגום כלם אלקים דאל"כ נדמה בהמה ונמצא שוחט בהמה
 לבהמה וביון דהשוחט בלתי טהור הוא אז אוחו שחיטה נקרא לבהמה
 ימיחה משונה משא"כ בהיותו צדיק הגון שנקראת חקן בי ע"י שחיט'
 בהבשר ע"י צדיק מחוקקת ועולה למדריגת בע"ח מדבר ובפרט אם
 מגולגול בה חיזה נפש שחטא לכן אחינו השוחטים חוסו על נפשותיב'
 ועל נפשות ישראל שלא להכשיל ח"ו שלא לעבור על נפשי עור לא
 חקן מכשול עכ"ל :

אכתוב

לכם הגהגת השוחט ואזהרותיו איך יתנהג כל ימי
 חייו שיהי' השוחט למדן מושלג ומסולסל ובפרט
 דינים השייב' לו ואל יסמוך על הקיצור דינים שבכל מקום שאמרו
 להאריך אין ראוי לקצר ויציין ציונים וסימנים על כל הדינים שלא
 יסכה וכדי לזכות את הרבים אכתוב רמו על בדיקת הריאה ובנקל
 יכול לחזור בל הדינים שהוא מרומז בפסוק בעבור חברך נפשי
 נטרם אמות נוטריקון בעבור בני עור
 בדוק וראה ריאה חברך תחלת בדיקה ראשונה ב' נפוחה
 ד' פשוטה : נפשי נוטריקון ב' שרדה פ' עולין ע"זה כוה יחרת •
 נטרם ר"ח ב' ועה טינרא רירין מורסא • אמות ר"ח • אטום
 מראה ורדא תולעים • הא לך רמו לבדיקת הריאה מן החורה שאל
 יקל בהם וא"ל חומר שהוא מדרבנן ואחר שילמד כל הדינים שיהי'
 שגור בפיק ובלבדך לעשותו שחלמוד לאמן ידך היטיב הן בהשוחט
 יסכין צריך אומן יד הן בשחיטה צריך אומן יד והרגל גדול ובפרט
 בדיני' החלוי' בריאה שצריך שיראה בעיניו ואל יסמוך על רבו שיאמר
 לו ע"פ רק שיראו עיניו הלכה למעשה כל הדינים ויזהר בזה שעבודת
 הקודש עליך ואחר שלמדת כאשר הזהרתי לך שייטהר רעיוןך ויחוק
 ממזבחתך לכבודת הכורא ויעקור מלבדך כל המידות מגונות כמו שכת
 חרב רבינו נויים וויטאל בשערי הקדושה שלו • שלא יהי' שום מיד

מגונה

הקדמה

הקדמה ויהי' מזהר ומורה. בכל מיני חסידות ופרישות יתקן הכל
 חכם ויקדש עמוך בנחור לך אסילו כדיבור בלא להוסיף דבר מעד
 שלא לצורך וגם אחת לך מוסח ע"ז כשחזרו אל הקצבים לשמוע
 אזי יעמדו כולם כנגדך. ויקבלו אותך בשבר פנים יפות נשיתם ונניה'
 ועצמותי' ייהללך ויאמרו איך אזה אומן גדול הן בשחיטה הן בבדיק'
 אשרע במיעוד הסרבות לא ראינו כל ימינו שחזר מוזהר כזה אשיל
 דבורו נעים כל זה כדי להכניח בך איערך יהי' אלקי' עמך בשלך
 לביה הקצב שלא חלך ריקה רק שחקר איוה שפר' עמך ללמד סם
 בביתו דוקא או לא יבאך שום רע בעוה"ס ואל יראה על הנלעיגי'
 זעל את זלוצים ממך כי לנשים הוא יליך ועליך עבודה הקודש ואם
 ככה יתנהג אזי מותר אזה כאלו ולהכיל אחרי' צוכה ונחיה ונראה
 צביאם גואל והמבשר ונזכה לחבול מבשר זבח שלמינו אשר הגיע דמם
 על קיר המזבח ב"ב אמן סלה :

ויאמר

סאלו באתי לדבר אודות האחסים המנקרים מזוטמן
 הייתי מעיר לעיר ממדינה למדינה ימה וצפונה ורעוק
 דבות מלאתי הנה והנה אשר לא יעשה בישראל כהנה במעשה ניקוח
 הבהמה הן בחלק האחר הן בחלק השנים ידי כולם יוצאים ומתשמש
 גשים ועבדים וקאנים דרך פקידה בעלמא רפקי די אבות על בניא
 ואבות סונים אל הידעונים והתמים אינם יודעים מאומת לא חלוק
 ולא בילק בין גידין האחרים משום דם או משום חלב אש' במלא
 נמא רק מילתא למילתא נדמה ואחרי כי רעה ראיתי ונבולת
 ונשחוממתי על היושבים על כסא תרואה הלכתי ושלאתי על מה ראוי
 מכאולי' כאלה בישראל אשר מלאתי זה וזה מנקרים וחילופיהן כגולג
 מחכים ומשליבים דברים המותרים ומאכילים דברים האסורי' באין
 נעשה אין אומר ואין דברי' צוכת' הרמה אלי' שהזרה מכס' ואזה
 מגלה ואיך נחשקה ונחקרה אחרי הדברי' האלה כאשר באמ' אחרן
 על הלכו' ניקור אי אפשר לבחור' לפרוט כולה רק איש מפי איש צרה'
 להיות בידו קבלה וכל המצוין בניקור אומרי' שדך וכך קבלנו ואחנה
 לא נדע על מי נאמר ואני כשמעי כל אלה אמרתי עת לעשות להן
 להסה מחשבת' ורחמנא לילן מדעס ואף שגיתם ושלשחם אבל לא
 ישה פורעסם אמת ונדק הוא שדך כחכו השוסקים בהלכות ניקוח
 שא"א לפרוט בכח. מעשה ניקור אלא בראיית עין אבל אין כוונתו
 להקל' על מי שבא להיות מנקר' אלא להחמיר ולהגיד כי ישר הוא
 ללמוד כל הלכות ניקור מחוק תורה שכחכ וגם מדבריה' שבע"ס אל

אזנה ירך ומאז אחרתי עתה רחמי על מה שכבר נלעגתי מפני מה
שעשיתי מכל בית אבותי ופני משפחתי סלף הי' בהם שום שואב
וינקר שהמה כולם חכמים כולם נבונים ומופלגים בחכמה ובמדות
מלאים בדמונים ומוזקים את הרבים לגדולים וקטנים עתה אני רואה
שהגיע לי מקום להזגדר סרצה גדולה אשר עד לשמים עולה באשר
שבעדינה הזה דהיינו מדינת זאמו"ט אין שום אדם שילעג דיני
ניקוד אליה דהילכתא ובגלל זה אורתי כגבור חלני לגדור השרצה
הזאת להודיע המכשול שהעולם נכסלים בעו"ה באיסור כרח הרי ידוע
שכבר הזהיר לנו בעל לחם הפנים כשפרידים חלק הפנימי מן חלק
החיצון שלא להניח הכשר שבין כלע י"ב ללע י"ג לחלק הפנימי גם
בשיחוד למטה ככסלים שיחודך למטה מהביבור שהיא סייד לחלק
האזור ועכציו העולם אינם נזהרים בזה כי שחירעו עושים במניחי
הבשר שבין כלע י"ב ללע י"ג לחלק הפנים וגם החלב אשר על ראשי
הדפנות אינם מנקרים ומכשילין את הרבים באיסור גמור כמו
הראיתי לפני כ"ד דקתלמנו שהחלב הזה מחובר לחלב הגליות וגם
אשר לחם הפנים כתב בפירושו מן חצר הכבד ולמעלה סייד לחלב
לגליות ואין מניחין ע"זואף אש אנשיה שבמוני מוכיחים להם ע"ז
אינם משגיחים עליהם באמר' וני שמך לאיש התורה הדשה אחת מביא
פלינו ע"כ אמרתי גם ע"ז וזכרתי לי חלקי לטובת על גילוי ואינן טוב
מלתא היא שובנו הגאונים הרבנים לחקור ולדרוש אחרי הקצרים
המנקרים אש עושין בהלבנתן מאש"כ בשלא היו בידם סימנים הנ"ל
לא ידעו מאומה וגם לא הי' בידם ליתן הגנות ע"ז מחצ' שלא בקיאי'
במעשה חילוקים הנ"ל אבל עתה אחס הדבקים בה' חלקיקם
עמדו וגדרו השרצה הזאת אשר לא יעשה בישראל ולא יידון עוד
וגם באחי להזהיר לכל מי שנגע יראת חלקים בלבו שיבטיח על ניקורי
בני מעיים שהיא מקורה לכשים מאין להם לידע מקום החלבים
האיסורים מי אמר להם ומי הראה להם מקומם באשר בלא מלאתי
במדינה זו שום למדן שיראה בעיניו מקום האיסור רק שילמד באשר
ואינם מחלמלים ומשחדלים לראות כדי שיצירו בטובעת עין דבר
האיסור אמרתי שגם זה הוא רק מעשה קלישה בעו"ה כדי להכשיל
את ישראל בעומאת איסור אכילה דזוקא שלא יהי' ח"ו תיקון
לישראל שיפדו מן הגלות כי זה מנתא' ובגל"ה הקדוש דמ"ח
ע"א כחוב וז"ל ומה נבוא להבין ענין העומאת כי בעבור אדם על
מנה א' מתורתי הקדושת באכילת חלב ודם וכיוצא הרי הדבר הוסיף

חקר המצוה

מטעם הוא גשמי ונראה לעובר עליו דבר מעט. אמנם למעלה היא טומאה בלי שיעור כי כשידו-חנינוח עליית ה' צדקה בן הוא שיעור ירידת הטומאה בכמה מלאכי. זבלה עכ"ל פ"ג וגם הרב ר' חיים וויטאל הפליג באזהר' איסור אכילה בשערי הקדושה שלו עד מאוד. ודי לנו בהערה זו והגיון יבין. לכן אחינו ב"י חושבו על עצמיהם ועל גלות השכינה שחיה למודכס לש"ס כדי לשמור ולעשות כי לא המדרגה הוא העיקר אלא המעשה ובשרט בלימוד איסור ותיחר שלא יהי' למודו רק מן הש' אלא שיראה בעיניו ג"כ כדי שיוכל להזהיר את כל העם מן האיסור וגם מן הראוי להיות בכל עיר ועיר לכל השחור' או ב' שיהיו מומחין בלימוד ובמעשה כדי שיוכל להתגייס ולהזהיר את העם מן האיסורים לכלתי יקח ממנו נדח ח"ו ובזכות זה יזכו לעלות לציון ברינה שיבא הגואל והמבשר ב"ב א"ס :

ספר לחם שערים

הנה אחרי כחצי ההקדמה שעמדתי ברמז דברי ועכשו הוכרחתי לכתוב דבר-בבאר היטיב באשר בהחתי על מקומי ועל קנקני היו כל עיר ועיר סרים למשמעתי ואשרו החלב אשר על ראשי הדפנות בחלק השנימי. כמו שהראתי להם ועכשו שנדדתי ממקומי והייתי נעווד בארץ זה שלוש שנים וכשבאתי על מקומי הראשון ומצאתי הפרנה הגדולה שאינם מנקרים החלב הזה ושאלתי מה זה ועל מה זה והשיבו לי שבק"ק ויילכא אינם מנקרים החלב הזה באמנם שהחלב הזה מותר ואמרתי בלבי איך יכול להיות עיר ואם בישראל אלא ישגיהו על איסור כזה ח"ו יכול ללבו' שהדין עמהם ולא האמנתי בעצמי שתא טעות הי' בידי ודרשתי וחקרתי בים החלמוד ובכל הפוסקים ראשונים ואחרונים ולא מצאתי שום היחר בעולט והשעתי דברי לפני הרב הגאון הגדול אב בית דין דגליל וב"ד דדק דקהלחנינו י"ו ויבחרו עשרה לומדים מבהמ"ד לחקור אחר דין זה והלב' עמהם לבית המטבחים והראיתי להם איך החלב הזה הוא מחזור עם חלב הכליות ביחד בקרום אחד דהיינו באוחו קרום הדק המחפצט בכל הכלים ה"ז החלב עם חלב הכליות ביחד ונחנו עידיהן והצדיקו אותי ואשרו החלב הזה במקומינו וחקרנו מנין יא' האעו' הזה בעול' שאינם משגיחים על החלב הזה לאסור אותו ומצאנו שהטעם הוא שלא דקדקו

ספר לחם שערים ד

ודברי רמ"א ז"ל באשר שבי"ד סימן ס"ד סעיף ז' כחז הרמ"א ז"ל
 לשונו וסדר ניקור אלו החלבים צריך ראוי' מן הבק' בנקור וא"א
 לבאר היטב' בספר וכל אלו החלבי' אין לחוש להם אלא באחוריים של
 צהובה אבל בחצי צהמה של פנים אין צהם חלבים אילו רק קצת מן
 הקרום שעל חלב הכסלים הנשאר בראשי הדפנו' על הכסלים הנשאר
 גם בראש' וצריך להסיר אותו הקרום משם ויש נוהגים ג"כ להפריד
 ונשאר הנדבקה שם זה ע"ג זה ולגרור החלב שביניה' ויש מחירין משו'
 דמחשב חפוי בשר וכן המנהג באשכנז ובעירינו עכ"ל :

הנה מפרשים רק קצת מן הקרום שעל חלב הכסלים הקרום
 נשאר בראשי הדפנות ולא החלב ואמרתיה להם הרי חלב
 וחמם הקרום בראשי הדפנות ואמרו לי זה החלב נותר שהוא חלב
 הדפנות מה שגדרש בח"ב וחקרתי מניין יאל להם פעוה זה והבנתי
 ודבריהם שפרשו חלב שעל הכסלים שהחלב על גבי הכסלים ואטו
 יואין בחוש שאינו בן חלב שעל הכסלים פרושו החלב מעל לכסלים
 והיינו למעלה מן הכסלים כמו שפירש רש"י ז"ל נראה בגובה הכסלים
 זאת הגליות ולא על גבי הכסלים באשר שעל גבי הכסלים חמת
 ירום הדק לא תמצא שום חלב מראה לסופה מן החוה עד הירכים
 החלב חם בראשי הדפנות וצלעות הטנות עד עצם הגק' הנק' השם
 מתחילין חלב הכסלים לא על הבשר והא' ראוי' הרי בגמ' בדף ח' ע"ב
 תיוב' ולא ליסחוק אינש כפלא אבשרי דדאיב חרצא ופי' רש"י ז"ל
 דהיינו הכסלים עם הגליות באשר שעל הכסלים אין שום חלב רק
 ועל לכסלים וכך הוא פירושו ברמ"א רק קצת מן הקרום שעל חלב
 הכסלים היכן הוא החלב מעל לכסלים על ראשי הדפנות ומראה
 באצבעו עוד הפעם מעל לכסלים הנשאר שם בראשה דהיינו על
 ראשי הדפנות באשר שעל הבשר אין שום חלב רק הקרום דאלת"ה
 לו להרמ"א לבחוב רק קצת מן הקרום ולשמוק' למה הזכיר חלב
 כסלי' אלא בודאי שהוא מנריך להסיר הקרו' עם החלב והא' ראוי'
 כח' צריך הי' לו לבחוב צריך בלא ו' אלא' הו' מוסיף על ענין ראשון
 הסיר החל' והקרו' אשר עליו ומה שהוא מוזיר על הקרום כי הקרו'
 חפצט על הבשר אדום ג"כ ואם לא הי' מזהיר עליו דווקא הי'
 אעוהת האסור רק על החלב והקרום אשר עליו ובאמת כל הקרום
 אי אסור אף על הבשר אדום ועל החלב לא הי' צריך להזהיר כי שמו
 זכוח עליו שקוה' אותו חלב הכסלים והוא מורגל בפי' כל ישראל
 לנ הכסלים אסור לכך לא הזהיר עליו עכשיו מסולקת חמיהו ש
 מעדני

ספר לחם שערים

מעדני י"ט שאו' ומחמיה' על הרמ"א שלא הצריך להסיר החלב שחם
הקרום וז"ל דאשרי כחב לבד קרום דק וקלום המחמשע בכל הבב
וכו' וכחב עליו הרמ"א בהגה"ה והוא בחלק אחרויים רה קלח נשאל
בדאשי הדפנוח בחלק חשנים על הכסלים הנשאר שם בראשם וצריך
להסיר אוחו הקרום משם כ"כ הרמ"א בהגהותיו ובחשונה להרשב"א
סימן ס"ח כתב וז"ל אוחו חלב שחמח קרום דק הסמוך למחין וודא
אסור ואין זה נקרא חוד הכסלים אלא אוחו שגבשר ממש טופס אוח
והוא שטומד בין כפלי בשר הכסלים אכל אוחו שהקרום לבד חופ
אוחו נראש הוא על הבשר ולא בחוד הבשר ואין לך מי שמחירו עב'
ובחב הכי' גם רמ"א כד"מ שלג ואמיהני עליו שלא פי' כן בהג"ה
שכתבתי שצריך לקלוק ג"כ החלב שחמח אוחו הקרום עכ"ל כך כתב
מעדני י"ט בדברי חמדוהו שלי הרי הרב מעדני י"ט למד פי' ברמ"
שלא הצריך להסיר רק הקרום ומחמיה' עליו שלא הצריך להסיר החלב
ג"כ אבל עכשיו כשפירשתי דברי הרמ"א אין שום חמיה' עליו בעו'
ועוד ראוי צדור' שדעת הרמ"א ג"כ על החלב שבראשי הדפנו' לאסור
אוחו מסני שמני' השלוגח' על החלב שחמח הבשר הגדבק והלא כל דא
הוא מה החלב אשר למעלה מחת הקרו' לבד מותר החלב שחמ' הבש
הדבק כ"ש כיון שהוא מחוספס אלא דדעת הרמ"א לאסור הקרו
והחלב שחמחיו ג"כ כי הוא מחלב הכסלים והחלב שחמח הבש
שלוגחא הוא כי יש מחירין והקשו לי מנין לו להרמ"א שקורא לחב
בעל ראשי הדפנו' חלב הכסלים הרי הרב אלפס פירש חלב הכסלים
האיך דלייפין אטומח' אכל עכס הגק"ה שם חלב הכסלים ואמרתי לה
מה דעתיכם על מה שאמר הרב אלפס חלב הכסלים האיך דלייפין
אטמחא שמורה דווקא על מקום ההוא ולא יותר אינו כן אלא ש
מחמילין החלב ומחששנין עד חצר הכבד ומת שכתב דלייפין אטמח
רק לסימן משני מה קורין כסלים לשון כסול ושחול כן כתב הר
אלפס בעצמו כל זמן שאין חשוי בשר הכל נקרא חלב הכסלים ועוד
הרי הרב אלפס קורא לחרבא דקולבשחא זה הוא חלב אשר טו
הכסלים והקשה הרב רבינו ניסים זה אינו וחירץ הר"ן כך הו
פירושו ברב אלפס גם זה מן חלב הכסלים והנה כך הוא פירוש
ברמ"א גם זה מן חלב הכסלים אשר על ראשי הדפנוח כי הוא בקרא
אחד עם חלב הכליו' וראוי להקרה כי הוא נמשך עם הקרום והכלין
ביחד כשתחזיק את היומרת עם אצבע הכבד אוי ימשוך אוחו החל
אשר על ראשי הדפנוח עם הכליות הכל ביחד כמו שכתוב בת"כ קדו

להם שיערים ה

וְרָצוּ וְעָבְדוּ הוּא מְחַוֵּץ מֵה שֶׁהִקְשׁוּ לִי ה' חֲלָב הַדְּפִנוֹת הָרִי אֲנִי
 וְאֵינִי כְחוֹשׁ שׁוֹה מִן חֲלָב הַבְּסָלִים רַק שֶׁהֵטְעוֹת יֵלֵא מִדְּבָרֵי רַמ"ח ז"ל
 יְמוֹ שְׁפִירַשְׁתִּי וְגַם מִפְּנֵי שֶׁקֹּרָא רֵאשִׁי הַדְּפִנוֹת וְכִד מ' שְׁלוֹ קֹרָא זֶה
 וְאֵשׁ הַבְּסָל וּז"ל הַחֲלָב אֲשֶׁר עַל רֵאשִׁי הַבְּסָל חֲחַח הַקְרוֹס לְכַד וּוְדָאִי
 וְכֹר שֶׁאֵינִי מִקְרִי חֲסוּי וְחֲלָב הַדְּפִנוֹת הֵם לְמַעַל מִחֲזֵר הַכְּבֵד לְכַד
 כִּי יֵאָהֵב זֶה הַחֲלָב מִחֲזֵר שֶׁאֵינִי רֹאֵי לְהַהֲרִיב כַּמ"ש בַּח"כ גַּם שֶׁלֹּא
 וְנִחְנָנו קֹדֶם הַסֵּרַח חֲלָבֵנו דִּהְיִינוּ מִן הַמְּחֻבָּר כִּךְ הוּא בַּח"כ הָרִי
 וְכֹאֵר שֶׁלֹּא יִנְחָחוּ הַבְּהֵמָה קֹדֶם הַקְטֵרָה כִּשְׁבִיל שֶׁהִי' צְרִיךְ לְהַסִּיר
 וְיִזְחָרַח עִם חֲלָב אֲשֶׁר עַל רֵאשִׁי דְפִנוֹת עִם הַכְּלִיֹּת וְהַבְּסָלִים הַכֹּל
 בִּיחָד וְאֵיךְ אֲחַס יְכוּלִים לְהַחִיר הַחֲלָב הַזֶּה וְעוֹד רֵאשִׁי בְּרֹרוֹת לְכֹל
 הַדְּעוֹת שֶׁאֲחֹחוּ חֲלָב אֲשֶׁר עַל רֵאשִׁי הַדְּפִנוֹת הוּא מִן חֲלָב הַבְּסָלִים
 שֶׁהָרִי הַחוּטִין שֶׁבְּעוֹקֵץ הֵם ג' מִימִין וּב' מִשְׁמָאל הֵם אֲסוּרִים לְפִי
 בְּמַעֲבָדִין לְחֲלָב הַבְּסָלִים כִּמְדַמ' הַב' יְכֹרֵר י"ד בְּסִי' ס"ד אִיסוּרֵן
 שֶׁל חוּטֵי הַעוֹקֵץ לְחוּטֵי הַטְּחוּל וּז"ל אִיסוּרֵן שֶׁל אֵילֵנו וְאֵילֵנו שׁוּוִין
 אֵילֵנו סְמוּכִין לְחֲלָב שֶׁעַל הַבְּרֵם וְאֵילֵנו סְמוּכִין לְחֲלָב שֶׁעַל הַבְּסָלִים הָרִי
 וְיֵב"י קֹרָא אֲחֻרָא ג' כִּי חֲלָב הַבְּסָלִים וְאֲמַרְוּ לִי מִנֵּן אֲחֵה אֲחֻרָא שְׁחוּטֵי
 וְעוֹקֵץ הֵם בְּחֶלֶק הַפְּנִיָּה וְהָרֵאשִׁי לְהֵם שֶׁשִׁי' רַש"י ז"ל בְּגַמ' בְּדָף
 ז"ג הַעוֹקֵץ הוּא שֶׁלֹּא אֲנִי וְהָרֵאשִׁי מִקּוּמֵם שֶׁל אֵילֵנו הַחוּטִין שֶׁרֵאשׁ אֶחָד
 מִחֻבָּר בְּסֵדֶרָה וְרֵאשִׁי הַפְּנִיָּה נִדְבָקִים חֲחַח הַחֹזֶה בְּרֵאשׁ הַנְּלָעוֹת
 וְכַח הַחוּס' צְרִיךְ לְהִזְהִיר אֲחֵם שֶׁקֹּנִים חֶלֶק הַפְּנִיָּה לְחַטֵּט אַחֲרֵיהֶם
 וְגַם הַרְמַם ז"ל ז"ל בַּח"כ ז"ל מֵהַלְכֹר מֵאֲכָלוֹת אֲבֹרוֹת סִימָן י"א כַּחַד וּז"ל
 ה' חוּטִין יֵשׁ בְּבְסָלִים וְכוּלָם מֵאִשׁ חֲלָב וְכַחַד ע"ז הַגְּהוֹת מִיִּמֵּינוּ הוּא
 שֶׁבְּבְסָלִים הַמֵּוֹךְ לְחֹזֶה עַד קְרוֹס הַבְּשָׂר שֶׁכְּבִיב הַדְּפִנוֹת שְׁחוּבִין כִּדִּי
 שִׁכְנוֹשׁ שֶׁס יֵד הַבּוֹדֵק הָרִי יֵאָהֵב הָרִי הֵם בְּחֶלֶק הַפְּנִיָּה וְלֹא בְּחֶלֶק הָאֲחֹר
 וְהַחוּטִין הֵם אֲסוּרִין מֵאִשׁ חֲלָב וְעֲלֵיהֶם אֵינִי שׁוֹכ חֲלָב אַחֵר רַק אֲחֹר
 חֲלָב אֲשֶׁר עַל רֵאשִׁי הַדְּפִנוֹת וְהַחֲלָב יֵהִי מִחֲזֵר הַיִּחְבָּן זֶה אֵלֵא עֵשׂוֹת
 צַעוּה"ר בִּידֵינוּ כִּאֲשֶׁר שֶׁאֵינִי שׁוֹכ מִשְׁגִּיחַ ע"ז • וְגַם בְּרוּקָה סִי' ת"ט
 כַּחַד וּז"ל וְלוֹבֵן הַכְּלִיֹּת צְרִיךְ לְשַׂרֵשׁ אַחֲרָיו וְכֹל הַחֲלָב שֶׁעַל הַעֲצָמוֹת
 שֶׁל בְּסָלִים וְעֲצָמוֹת הַחִלּוּיֹת שֶׁחֲחַח הַבְּסָלִים וְהַחוּטִין שֶׁבְּבְסָלִים ג'
 בְּבְסָל יִמִּין שֶׁכֹּל א' נְחֶלֶק לְב' וּב' בְּבְסָל שְׁמָאל שֶׁכֹּל אֶחָד נְחֶלֶק לְג'
 וְיִשְׂרָשׁ אַחֲרֵיהֶם שֶׁהֵן חֲלָב שֶׁלֹּא יֵנִיחַ כְּחוֹט הַשְּׂעֵרָה עַב"ל • וְגַם בְּלַחֵם
 הַפְּנִיָּה הַזֶּה יֵהִיר עַל אֲחֹחוּ חֲלָב לְהַקְצִיב שִׁידְקָדְקוֹ אַחֵר חֲזֵר הַכְּבֵד כִּי
 מִן חַה"כ וְלִמְטָה מִחֲחִיל חֲלָב הַכְּלִיֹּת וּמִחֲלָב הָאֲחֹר יִחַשֵׁב וּז"ל בְּחַחֲסֵם
 הַפְּנִיָּה שֶׁקֹּרִינִי פְרִיִדֵק מִחֶלֶק הָאֲחֹר דְּרַכֵּם שֶׁל הַקְצִיבִים לְחַחֲד

בְּשִׁטְע

ספר להם שיערים

בשיפוע עד שמצפדים הגשר שהוא מדובק על זלע י"ג להפניסו
צריכים לחלק לנקר אותו חתיכה בשר המסופע כעו חלק האהור ד
מקומות ידועים למנקרי הגשר וגם דרכם לחחוד במקום שכל
הזלעות בשיפוע בפלאנקין לנטה על הכחל ועד מקום שקרוין ה'י'
בטעלי"ן והוא שייך לחלק האחר וצריך לנהרו ואין העולם מרגיש
בזה לכן צריכים להזהירם בזה שלא יחבבו ב"א עד סוף הטיב
שהוא מקום מוגבל ומסס ולהלאה כלל לא וגם יש בהמות שיש לה
זלעות גדולות שיש בהן מוח בכל צד י"ד או ט"ו ויש שאין להם חל
פ"ג וכן ידקדקו הקצבים אחר חצר הכבד כי מן חה"כ ולמעלה אין שו
חלב ומחה"כ ולמטה מחחיל חלב הכליות וחלב המעיין וצ"ח מ"ה
חלבים ומסס צריך ניקור ומחלב האחר יחשב עכ"ל י הרי לנו רואין
בחוש שבעה"פ כיון לדברי רמ"א שהחלב אשר על ראשי הדפנו אסור
גרי הוא אומר מחצר הכבוד ולמטה מחלב האחר יחשב וצ"ח על
בעל בית לחם יהודה לא ראינו נוהגין כן אלא כמו שרוב משא
בנימיין ויש מקום לטעות באשר שיש משרשים שכתב הב"י חולק על
לח"ה אודות אותו חלב אשר לנטה מחה"כ וזה אינו הרי הוא מפלס
אודות הזלעות יחירות הרי מסיים דבריו כמ"ש מ"ב באר שכל
סדר שבבביל הזלעות הזהיר הלח"ה לדקדק אחר חה"כ ואמר נו
ראיתי נוהגין כן וזה אינו לא בבביל הזלעות הזהיר בלח"ה לדקדק
אחר חה"כ אלא בבביל החלב אשר על ראשי הדפנות כמו שמיסיים
דבריו מחה"כ ולמטה מחחיל חלב הכליות ומחלב האחר יחשב ה'י' לא
לכחוב מחלק האחר יחשב אלא ודאי לא הקפיד רק על החלב ולא
על הזלעות וכך פרושו בלח"ה בשמחלקים חלק השנים מחלק האחר
צריך להניח זלע אחת מכל צד לחלק האחר וגם יש לפעמים בהמות
שיש להם בכל צד י"ג או י"ד ככ"ל או ג"כ אין צריך להניח לחלק
האחר רק זלע אחת מפני שאותה זלע יוצאת כולה חוץ לחה"כ לכך
היא אסורה מפני שהיא טמונה כולה בחלב הבסלים והכליות וע"ז
הזהיר ג"כ על אותו בשר של אותו הזלע וגם על הגשר שלמטה
מהטיבור מפני שחלב המחניים מחששמים עד המקום הזה כמו שכתוב
הב"י חלב היוחניים מחששמים עד הזלע י"ב ולזה צדקו ג"כ דברי
רמ"א באמרו אין לחוש לאותו החלבים מחלק השנים כיון שאינו
מחששט חלב המחניים רק עד זלע י"ב אבל מה שמיסיים דבריו רק
קצח מן הקרום הנשאר על חלב הבסלים צדאשי הדפנות לזה כיון
בעל לחה"פ שחוקיר להקצבים לדקדק אחר חה"כ ככ"ל מפני שחה"כ

ספר לחם שערים ו

עפ"י ויורד מן הגליות עד החזה ונשארו ראשי הגלעות כמו החזה
ול חוץ להם כ' ללד האחר והלז הגליות מחפשיים על אוחס ראשי
גלעות עד החזה בקרום אחר ועכשיו נדקו דברי רנ"א ודברי לחם
מיים שהחלב אשר על ראשי הדפנות הוא מן חלב הכסלים והוא
דאי אשר ואף שהקשו לי הא הפרי חדש קורא לעוקץ ונב
שכחי להם לאו קושי כלל וז' ל של הפ"ח פי' עוקץ הזנב והוא בחני
ל אזור ונמשכין חוטין בחני של פנים וזהו מ"ש המחבר ואוחס
אשי הפולין וכו' ול פיכך צריך לחטט אחריהם בחני של פנים
והני האזור של אחוריים והמחבר ככאן נמשך אחר פי' רש"י דחוטין
בעוקץ ה' חושי דכפלי שאיסורין משום חלב לקמן בריש ס"ה הזכיר
ני חוטין האפורים משום דם חטוי העוקץ וכדעת ס"י הרמב"ם
ג"ו ואל"כ פסק לחומרם שהם חוטין אחרים מלבד ה' דכפלי
אפורין משום דם חלב ש"ש ככאן חטין שבעוקץ אינו מדוקדק
צ"ש"א סבר כדעת הרמב"ם שהם חטין אחרים חלב סכסר
איסורין משום חלב דומי' דה' דכפלי זיב לטמיר ולאפור חוטין
בעוקץ משום חלב ודלא כהמחבר לקמן עכ"ל הפ"ח הרי לבי פי'
ש"ח חטוי בעוקץ גם באשר איך אחת אומר שהם כפנים וכך
מדו השי' ב"ח אחת שראשי הפולין ככפלי בראשי הגלעות הם
אורים משום חלב באשר שהם באים מן האחר והחלב אשר עליהם
אחר ואמרת' להם איך כן חלב החלב אשר על ראשי החוטין אשר
החוטין אפורין כשכיל אוחס חלב שמונה עליהם ודלא כפי' הפ"ח
ראש אחד באחר חלב כמו שפי' רש"י ז' ל' שראש אחד מן החוטין
וחובר בשדרה וראשי הפולין נדבקין חתח החזה בראשי הגלעות
הקושי' מה שהקשה הפ"ח על הב"י חוטין שבעוקץ אינו מדוקדק
א קשי' כלל שכאן בשי' ס"ד כחב לדעת רש"י שהוא קורא
כפלי עוקץ ואיסורין משום חלב ובשי' ס"ה כחב לדעת הרמב"ם
זקורא לזנב עוקץ ואיסורין משום דם ואין שום קושי' על הב"י מפני
זה קורא כאן וכאן עוקץ באשר שיטלו על מי שיטמד אדריבה
הקושי' עצמה על הפ"ח מה שדחק עצמו לפרש שחוטין העוקץ הם
גאזור ונמשחין בחני של פנים זהו בוודאי אינו מדוקדק באשר שפי'ן
שום סמיכה לזה לא מן השוקים ולא מן הגמ' והחוש מכחש אך יבדל
להיות שחני החוט יהי' איסור משום דם וחני החוט משום חלב חלא
מחורחא כמו שפי' רש"י ז' ל' ומי שהוא כפי בניקור אחרים
לחעד ע"ו שאין שום חוט שיבא מן האזור לפנים וחין שום ראשי'
מהפ"ח

ספר רחם שיערים

זמנא"ח להחיד החלב אשר על ראשי הדפנות ועוד מצאחי און לי מ
 שני בעלי המחברים ה"ה בעל המחבר ספר עהרות אהב
 שהיה שוחם ומתקרב בק"ק פראג ובעל המחבר ספר זבח שמואל
 שהי' שוחט ומתקרב בק"ק ליסא שפירשו על סדר ניקור של בעל
 הציטור וז"ל של בע"ה ע"י ווא"כ מתחיל מקום סיוס הגיד המוצא
 מן החזה ומקליף בידו אוחו הקרום שעל הכסל ופי' המחברים הג"ו
 הוא הקרום האשור מקום חלב שעל הכסלים ובל הגרר עמו דהיינו
 כל חלב אשר תחתיו והמשוך עמו הכל אשור הרי אלו המחברי' כתב
 ג"כ לקבץ החלב אשר תחת אוחו הקרום יעבשו אחי ורעי בואו
 וראו כמה זדמה וזיכוחים נתווכחתי עם לומדים מפלגי תורה בכו
 מקום שידם מגעת בכל הפוסקים ולא מצאו שום פתירה לדבר
 בעוה"ס לכן אחי ורעי כל מי שיש בידו למחאת זאימי מוחה בורא
 הקולר חלוי בצווארו והחייב מטגל על כל איש מישראל להשגיח ע"ן
 שלא יבאולו עם קדוהם באיסור דתח"ו ודי לנו בהערה זו אלא
 השבתה בא בעולם בעוה"ר שאין שום בעל תורה משגיח ע"ז ואם
 המצא תמצא איש אשר נגע יראת אלקים בלבדו להשגיח אז איז
 משגיחים בו ועוד שהטבחים פוערים עליו פיהם ויחרקו עליו
 שיניהם לאמור מי שמך לאיש עלינו לפשפש מעשיו הרי הרב זכמה
 מורים אשר קטנם ענה ממחיד זאין אומר בא להקריב אלינו ואמה
 תורה מדשה באמה ללמדנו ובאמה הרבנים והמורים המה בקיאים
 בטוב הדין אך לא ראו מעולם מעשה הניקור וגם הרב רמ"א בעצמו
 כתב שאין להעלות הכול על הספר דבר זה צריך לימוד מן הבקי
 והאמון בניקור לכן כל איש ישראל אשר נגע י"א בלבדו ורובה לידעו
 מקום החלבים האסורים שילך בעצמו אל בית המטבחים לראות
 הכהמה בשלימות ובה משאנו שינה על הטבח לכל יעקור הכולי'
 של ימין הדבוקה בשדרה ממקומה ועל הבודק יונה לכל יחוד
 האגר הכבד רק הקרום לבד על היוחרת ויקח הקרום וימשוך למעלה
 אח הקרום אז יתשרד הקרום עם החלב אשר על ראשי הדפנות עם
 הכליות ביסד ואז יראה בעיניו ובלבדו יבין כי כגיס דברי כמו
 שפירשתי בעוה"ס :

ומידי דברי צו זכור אוכרנו מה שראיתי בעצמי כמדינות ואמוט
 שהקצבים לוקחים חזיכות דגד מחלק האהור בלא ניקור
 ואובלין כ"ו ואמרחי להם אחי מאין למדחם זה לעשות אל חשבו כן כי
 זה כשר ה'ריך ניקור ויעטני עוות ולא בודים הלא כל העדה כולם
 קדושים

ספר לחם שערים

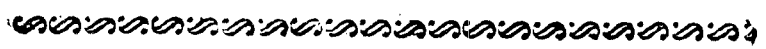
דושים : ופי אין כמודך כזה • להאשים אותנו בשמהצובה • ועל כי •
 פתח פי לפרש דברי כי בניס • דעו לסקלוגי באצנים אוי ואבוי
 ולדבר הזה • חד בוקי ארוקי שחיר להם זה • והבשר שלוקקים
 לחלק האחור חתיכת בשר הנקרא ברעטי"ל שחמת האיי"ך פלע"ה
 ואחמה חתיכה יש ג' גדים האשורים משום חלב גיד הנישה ולבד מה
 אנריך בקלוק אחור הכשר כידוע למנקרי הכשר וגם לוקחין חתיכת
 בשר הנקרא טרישה קאלנער ולאחמה חתיכה אינו מעיל ניקור כלל
 במבואר בפוסקים • וגם חותכים האלי' עד עצם האנק"ה עם חרבה
 דקולבבחה ומסקלה יותר עד ז' וח' לטרות זמכסילים אח הדבים
 באיסור כרח דאורייתא לכן מורי גרבותי שימו לבבכם על המכשלה
 הזאת כי ישראל זה הוא כי מלחמת הניקור מסורה לכל לעמי הארצות
 ולצורים ואין שום בעל חורם משגיח על זה כי עיניו לא ראו הלכה
 למעשה כמו שכתבתי למעלה • ועוד על זה דזה לבי שדברתי עם
 כמה אנשים שאין מן הנורד להזכירם לעיין על הדבר הזה • והשיבוי
 ומה לך להוציא לעו על עם קדוש שאוכלים טריפות הרי המנהג עוקר
 הלכה מנהגך לנקר כך ומנהגם כך מה בהמתם של נדיקים אין הקב"ה
 מביא חקלה ובו' ויהי כאשר שמעו אזני אח דבריהם פללות אחזתני •
 דמע חדמע עיני • תושיה גדמה ממני • על כי גברה עלינו טומאת
 הקליפה ר"ל כי כל מגמתה להכשיל אח ישראל במאבלות אסורות
 דווקא כמ"ש בהקדמתי דברי ספר הקנה כי גם על הלומדים האלה
 הטומאה גברה • להחזיק ידי עוברי עברה שהמנהג כזה ישקור איסור
 מן החורה • אוי על המנהג כזה • כי מה על כסף איסור חלב הזהיר
 הרב ז"ל ס"ס ס"ה חלב וודאי לכ"ס כמו שהבאתי מכל הפוסקים •
 וכבר השיב רבינו אלי' חיים שאלק"י בעל החלב אין בו משו' הוצאת
 לעו על הראשונים ע"ש • יצוה נשאתה חסונם מעל כמה שהם
 אמרו שאתה מוציא לעו ועל מה שהשיבו לי מה בהמתם של נדיקים וכו'
 אביא מה שראיתי בספר יסוד וסורס העבודה • שהוא מזקיר שם על
 מאכלות האסורות וז"ל ואף גם זאת שיבא האדם ירא שמים וגם
 נזהר בהם בשמרתם ככל אמני החקירה וכל היד המרנה לבדוק עד ז'
 לא יהיה נכון לבו בטוח בזו דאי שניצל מכל וכל מאיסורים אלו
 וביחוד מספק איסור טריפה ומתלב"ן שמצויים במאכלים בקיץ
 בחמדות • אך חיוז גדול על האדם לעשות המוטל עליו ואת אשר
 כחך לעשות עשה לחקור עד מקום שידו מגעת ואז עכ"פ יהיה שוגג
 זה' ית"ש ישי' בכסלך ויזילך מלבד ולא יאונה לנדיק כל און • אך

ספר להם שיערים

מי שאינו חושש ע"ז ואוכל וסוגה בלא בדיקה וחקירה גדולה בחסלו
 אזי תחלתו יבטיח על אפיו ואף על השפק נקרא מויד ועונשו גדו
 ר"ל ונתן מאנן משליג בזה"ק עינאי איסורים אלו שהרי הוא כא
 כומר בעיקר ולית לי' חולקא באלהא דישראל ר"ל ואעתיק לשני
 מאמר אחד מזה"ק שדי לעורר לב האדם אל הוריו' בזה וז'
 סוה"ק פ' שמיני דמ"א ע"ב בת"ח כל מאן דאביל מתינון מאכני
 דאסורי איתדביק בשטרא אחרא וגעיל נשטיה וגרמיה ורוח מסאב
 שרי' עלי' ואחוי גרמיה דלית לי' חולקא באלהא עלאה ולא אח
 תטרא' ולא אהדבק ביה וזי יסוק הכי מהאי עלמא אחידין בי' כ
 אינון דאחידין בשטרא דמסאבא ומסאבין לי' ודיינון לי' דבר כ
 דאיקו געלא דמרא' געלא בהאי עלמא וגעלא בעלמא דאחי' ועל ד
 כתיב וגטמח בם בלא א דלא אשתכח אסותא לגעולי' ולא נפיי
 ממסאבותי' לעלמין ווי לון ווי לנפשיהו דלא יחדבקון בצרורא דחי
 לעלמין דהא אשתכחו ווי לגרמיהו עליהו כתיב כי תולעחם לא תמו
 וגו' והיו דרחון לכל בשר כו' ר' יוסי פתח ואמר כל עמל אדם לשיה
 וכו' האי קרא בשעתא דדיין לי' לב"ג בההוא עלמא כתיב כל הוה
 דיני וכל מאוד סביל בההוא עלמ' ונקמין נקמתא מגי' דעלמא לפיה
 בגין שיהי דלא נטר לי' ושאב לי' לגשמי' ולא אהדבקו בשטרא דחי
 בשטרא דימינא וגם הגשם לא תגלא ולא תשלים דינהא לעל' ולעלמי
 עלמין ד"א לא תמלא לא תשלים לשלק לא חרהא לעלמין בגין דהא
 איסחאבית ואהדבק' בש"א . ר' יצחק אמר כל מאן דאסחאב ביה
 באלו פלח ע"ז דאיהו חובבת' - ר"א הוה יתיב וכו' עכ"ל הרי
 מבואר ממאמר זה"ק שלא באת השמיר' לאדם מן השמי' אש לא יזהר
 בעצמו וידקדק בנתינתו מאוד אז מן השמים יסעוהו כמאמר הגזא
 הבא לטהר מסייעין לו כו' בכן אהובי אחי וריעי וכי אינראוי לאדם
 לפול מלא קומתו ארצה וליתן בעשר שיהו בשלגי שים חרד עיניו
 יומם לא יסקוט ולילה לא יטח אש קולע השערה לשער בעצמו שלא
 היה נוהר היטיב בעורו בחיים חייתו מונאכלות האסורות אשר אומץ
 עונשם תמור מכל עברות שבעולם לשי' הוה"ק וכו' וזכרון כל הדברים
 האלה הלך ילך ובכת חמיד לא יחשה על מיעוט שנותיו אש ישער
 כני' אינו בטוח בש"א אש ילך חשכה לסעוך על המזקה בהאמרים
 מה בתחם וכו' ומה לי עוד לזעק ולדבר על לב ב"א האין די
 ביאור עולה לבאר ולהחליט לכב אנוש ועוד יש ליראות גדולות
 שהאדם צריך לקדש עצמו מלמטה ואז מקדשין אותו מלמעלה ולא

ספר לחם שערים ח

יעשה האומרים בזוכר למועלה לכן כל איש אשר צפה ישראל יבנה
 לו יד ושם בתורתנו הקדוש' ישמור וישמור עלינו ואשרי' מדברי'
 כאלה ואו נזכה לאכול מבשר זבח השלמי' במהר' בימינו א"ס :
ג נקשה מהגדולים הרבנים הגאונים כי מן הראוי' ה'
 לגזור בגזרות ובשמות שלא לקרב לעבודה ניקר רק למדן
 ופלב ולא להשחמש בעבודה זו עמי הארצות והשיבו לי שאין
 זרין גזירה על הצבור אלא כרוב הקהל יכולים לעמוד בו גלל כן
 לתה בדעמי לכחוב כל הלכות ניקור בלבון אבכנו אליה דדינא
 ג"ס זה יקבל עליו כל איש שלא לקרב לזקן הן חלק השנים או בני
 צעיים עד שלמוד הלכות ניקור הלכה למעשה ואח כניקר בפרט
 אכחוב אר"ה כל"א כדי שיכול בנקל להבין כלה מלאכה הנ"ל :

א הייטט דיח קחמל זמל און מנדר ספאלטן אונ' מרויס
 נעאן דיח גהירין אונ' מרחב נעאן דיח הויט און דיח
 גהירן אונ' דיח היט וזמל דיח גהירין זיבן גילעגן דריבון מויפין
 קיין : לשון הייטט דר לונג זמל אען און בידי זייטן מרויס נעאן
 מדיין אונ' דר נאך און מנדר ספאלטן דעס קנה אונ' ווייטט אונ' אב
 מדיין דעס טיפ' כובע אונ' ביח דיח זייטן ליגין בינדליך הינטר די
 גינדליך גייען ווייטה מדריין חין לונג מדיין זמל אן מרויט ליהן איט
 חין ליוונט טונד אונ' ביין קנה און בידה זייטן חין טלונד ליגין לו
 ווייח מדריין זמל אן מרויט נעאן זיח זייבן מלי חסור און דס וועגן
 אונ' דיח בינדליך מנדרה זייבן זיך נוהג מרויט לו וזמל און מורד לו
 ורעבן מיד המב ניס גיסבון קיין מיסור דרויל אונג ווען אען אב טניש
 ועס פדעדיק און זמדיק מויל לזעלן בינר זמל אן המרט מויל דעס
 גוועלפטין ביין אב טנידק וזמל און פלייט וזמל לו ווייטן לזעלפטין ביין
 זונ דיח דראל הכטי גיהער לזס זמדיק אונ דיח פלמנקין זמל אן מדיין
 מוטרן נאמיל דער נאמיל קער לזס זמדיק אונ' חיבר ספאלטן דעס
 נדמדיק מויל העלפט ביין המלו זמל אן מרויט נעאן לוייח מדריין מיינר
 יגט מויבין אונ' דער מנדרר חין שאמלץ אונ' ביין ברוסט מיכיווייניג
 וייט לווייח מדריין מיכה בייה דיח מנדרה ביו חן פלמנקן זיח זעבן
 אלה חסור און דס וועגן אונ' דער נאך זמל אן מרחב ליהן דיח הויט
 און פלמנקן דהיינו זיח היבט זיך חן און דעס מרט וזמל דער חלר
 זכבר חין אב גטניטן גיווירן זמל אן חין מרחב ליהן און דיח עק
 מינר איט דעס חלב וזמל מוטר דער הויט חין דהמנו מויל די עקין

אנשי רועם קח לבי את זמני חסור פון גיד החילון אענן דא אוא
א דיע זמן וואס מיז דער גיד החילון דער עולם מיז חין טענות
ידידן סוף דער רעכער גיד הנסה וואס דיא גארא זאגט גיד הי
הסאוד לעלם ער ליגט מייסין אייסן ברמטן פר גיט פון בוקא דמי
ביז חן פון גיט זייא גאואה הגידין זיין בכך זיט עס סמיט
ז שר מיס חסור פון גיד החילון זעגן זאלט חיר זיטן אז דר מי
מיז הרחב חיר זאלט ניט פון גרינג אמלן זען און חיס נאך זוכ
דר נאך זאל אן הרחב זען דעס קוסלין חונ אען זאל מיט המקי
לעזת הקנות זיטין חוט הסדרה חונ' חויס רינגין דעס חלב זיט
חוט הסדרה מיז גלעטן חונ' חב טילין דעס פליגיל חונ' דריז חר
חויס ליהן חונ' חב רינגין דעס חלב דהיינו עסקין דיא חויט
פלייס חונ' חב רינגין פון א"כ פון פלייס חונ' פון חויט דיא חלב
היסט חלב האתניס דער נאך זאל זען חרויס נעט פיל חר
דהיינו חנטקין דיא חוליות חין פלייס דיא חוברטה דרייח ז
חסור פון חלב זעגן חונ' לזיח זיט לזן פראדיק לז זאן חסור
דק זעגן נאך און חיד אודיע זיין וויט עס לחוט זיך חויט דיא לזע
קסנות דהיינו דער קוסלין דא הייבין זיך חן דיא פריטת דחט דיא
זען לז חויסין זען עס סרעקט זיך חין חולה חין חוט הסדרה
זען ברענגן לזן אורה הורחה און דער אקור חיס זיין וויט ד
פריטת הייבין זיך חן חזו זעט ער דעס דין נאך קלערן דער נל
זאל זען חב רינגין דעס ביין פון קלין חונ' פון אייסן ברמטן דא
זעט גרועין עלס הנק"ה חונ' זען המקט חרויט דיא בוקא דחחא
חונ' זען טאמ חויט חן חליה חונ' זען המקט חרויט דיא ביין פ
חלי' ביז חין קוסלין דחט מיז חלץ חסור פון תרבח דקולביטח זען
דער נאך נעט זען דעס זיטן ברמטן הרחב חונ' זען טילט מי
חב חונ' דעס א"כ חב רינגין חונ' דעס קילעכדיג ברעטל חב טיל
פון בידי זיטן חונ' עט בליבט טאמלץ ביחון ביין פון דער חלי' א
זען חב רינגין דיא חלב ביז חן דריז דער נאך זאל אן חרויס נעט
דיא הקנות דיא דריח זאס פון ביין הייבין זיך חן דיא זען חסור
פון חלב זען חונ' זיטן פון דק זעגן ביין א"כ עסקיט זען חין חדר
כלורת א' חזי חסור פון ג"ה זעגן חרמסלו חין חין חדר זיט חין
זעסלי חזי פון ארמיט עק זעגן חונ' ביח דעס א"כ זאס חין פלייס
חזי סמיט חין חרר סמיטכדיג דער מיז חסור פון ג"ה זעגן חונ'
דיא חלב זאס מיז לז זיטן קילעכדיג ברעטל חונ' לז זיטן ברמטן מיז

וסון ברעסיל ד'ח מדרין זימן חסור סון חלב ג"ח זעקן אונ' ד'ר
 זעניט מען דעק ברעסיל לעאט אעו חרויט דעק סוואו טל גיל
 ד'ח אקריקס וואס סניידן חב' דעק ברעטל ח' זיח ליהו ח'רעס
 ו'דרין זעקן זיח אהכיל טרייפנות בחסר ד'ח מדרן ווערן ס'ר הקט
 אען זיח דער נחך ניט גיפין אונ' אען זאל חב' ריינגין דעק
 סון פלאנקן אונ' סון ד'ח זייט וויח ד'ח חייטר ליקט זאל אען
 ריקה וויסה הויק חב' סניידן חזו ווייס זיח דער חייטר ס'ר נעאט
 זיח חסור סון כסר בחלב וועגן אונ' ביי חין סור אוו אן חויך חב'
 אן סון גזירה אעגן אונ' דעק אדמה כסל' חב'רינגין אונ' דעק
 גר זאל אען חב' ריינגין ד'ח א"כ אונ' חב' סילין ד'ח רוטה פלייס
 ח'די קנוקנות חויט סניידן דער נחך זאל אען חרויט נעאן ד'ח
 זינדה ד'חזנו אען זאל איט ד'ח פיינגר חב' רייסן די כסרה לעדוילה
 ד'ח טרייפה לעדוילה חזו בלאבן ח'די מדרין ביין סדרה אונ' וויח
 סנייד חב' איט חין אעטר חזו זיח ער אהזל טרייפנות בחסר ד'ח
 ד'ח סון לעדוילה זימן חסור סון חלב וועגן חב'ר זע קר' ג'יהט
 ז'ר חרויט דער נחך סנייט אען חויט ד'ח קנוקנות ח'ל אער ניט
 סואן סל גיד זעגן אען זאל רח'ן אהכין דעק א"כ אונ' חב' סילין
 ז' רוטה פלייט אונ' ח'די קנוקנות וואס לזס טרייפה לעדוילה ז'ן
 ס סניידן אונ' ח'די קנוקנות זאל אען גיוויינט זיין חרויט נעאן
 ז'ן קנוקנה זיח ח'די חסור סון חלב ווען דער נחך זאל אען חרויט
 אן דעק יד חדר ג"ה זאל אען חב' סניידן ד'ח בשר ערוה וואס ח'ז
 בליבן סון גיד הערוה ד'ער נחך זאל אן חב' סילין ד'ח פלעסטריל
 ג' סון ד'ח זייט חין סטיקיל פלייס אען רוקט גיד הנסה זאל אען
 ז'ק רחן אהכין אונ' דעק סטיקיל פלייס וואס הייסט קנעפיל אוו אן
 ז'ס חב' סילין אונ' חויבין חין קנוקנה חרויט נעאן דער נחך זאל
 ז'ען רחן אהכין ד'ח לומיח א"כ חיינה חין גרויסה אונ' חיינה חין
 ליינה אונ' חב' סילין דעק יד אונ' לו וויסן ד'ח א"כ חויט סניידן ח'ז
 וער נחך עפלין דעק דעק אונ' חב' סילין דעק דעק אונ' דעק יד
 ער נחך זאל אען עפלין ז'ן עק אונ' חרויט נעאן חין חדר בלורת
 א' דער נחך עפלין דעק יד זימן ד'ח מדרין חזו וויח פיינל פיינגר
 ד'חזנו ד'ח גייטן ס'ר מדרין אונ' דער נחך קערט אען חוס חויר ד'ח
 ח'דרה זייט ח'ז חזו וויח דער גורל ד'ח זיימן חין ח'ליק זעקט מדרין
 זיח זימן חסור סון גיד הנסה וועגן דער נחך ספאלט אען ח'ז בייח
 זיח א"כ ח'ס ס'ר אהכין חין חדר זיח חין געפלה ח'ת חייטר וואקס

חלק שני י"א

וְאֵן ג' ה' אֲנֹכִי דַעַם חֶלֶב אֲנִי אֲנִי דִיחַ קְנוּקָנוֹת מְרוּיִם נֶעֱמָן אֲנִי
 קְנוּקָנוֹת בְּרַעֲטִיל אֲנִי אֵין מִיִן טַמְחֹסֶן מִיִן מִיִן עַם אֲוִי' מִיִן חֲדָרָן
 עַם אֲוִי' מְרוּיִם נֶעֱמָן חֲדָרָן וְיִחַ אֲנִי עֲנֵן חֲסוּר עֹן ג' ה' אֲנִי עֲנֵן דַּעַם נֶעֱמָן
 נֶעֱמָן אֲנִי דַעַם קִלְיָן דַּעַם סְטִיקָה פִּלְאִים אֲחִים דִּיחַ בַּחֲמָה אֲמַחֲלֵן מִיִן
 עַר בִּיחַ דִּיחַ הַיִּסְט קִלְיָן אֲוִי' דַּעַם גְּרַחֲבֵר סְטִיקָה פִּלְאִים וְחִים דַּעַם
 אֵין דַּר בִּיחַ דִּיחַ הַיִּסְט סְטִיקָה דִּיחַ חֶלֶב אֲחִים לֹו מִיִן קִלְיָן אֲוִי' סְטִיקָה
 יִגֵּט דַּחֵם מִיִן חֲסוּר עֹן חֶלֶב הַכְּסִלִּים אֲנִי עֹן דַּעַם חֶלֶב גִּיט מִיִן
 אֲוִי' חֶלֶב חֲיִבְרִין קִלְיָן בִּיחַ חֵן אֲמַחֲלֵן עֹן בַּחֲמָה דִּרִיִן לִיגִין חֲדָרָן
 וְו אֲנִי גִיטֹרֶט מִיִן לֹו נֶעֱמָן דַּעַם מִיִן חֲדָר מְרוּיִם לֹו לִיחַ עֹן
 אֲמַחֲלֵן מְרוּיִם עַר מִיִן חֲסוּר עֹן חֶלֶב אֲנִי דַעַם קִלְיָן חֶב סְטִיקָה אֲוִי'
 מְרוּיִם נֶעֱמָן מִיִן חֲדָר כְּלוּדָה עֲקָרָה עַר מִיִן חֲסוּר עֹן ג' ה' אֲנִי
 מִיִן דִּיחַ סְטִיקָה לִיגֵט מִיִן סְטִיקָה פִּלְאִים וְחִים גְּהַעַר לֹו דִיחַ אֲקָרִיִם
 גִּיטֹרֶט בִּיחַ זַחַל אֲנִי חֶב סְטִיקָה אֲוִי' דַּעַם א"כ חֶב רִמְיָן דַּעַם סְטִיקָה
 פִּלְאִים אֲוִי' דִּיחַ חֲדָרָה מִיִן אֲוִי' עֲנִין אֲוִי' מְרוּיִם נֶעֱמָן מִיִן חֲדָר
 אֲוִי' חֲדָרִי קְנוּקָנוֹת דַּחֵם מִיִן חֶלֶב עֹן דַּעַם אֲנִי דַּעַם נַחַךְ זַחַל אֲנִי
 נֶעֱמָן דִּיחַ קְנוּקָנוֹת מִיִן דַּעַם בִּיחַ וְחִים אֵן רוֹפֵט קוּלִי' אֲנִי זַחַל דַּעַם
 בִּיחַ חֶב רִמְיָן אֲוִי' דִּיחַ פִּלְאִים וְחִים מִיִן חֶב מִיִן דִּיחַ א"כ רִמְיָן אֲחֵן
 אֲוִי' בִּיחַ עֲקָן עֹן בִּיחַ חֶב הַחֶקן אֲוִי' דִּיחַ קְנוּקָנוֹת אֲוִי' אֲנִי חִים
 סְטִיקָה עֹן מִיִן חֲדָרָה אֲוִי' עֹן דִּיחַ מִיִן דַּעַם א"כ חֶב לִיחַ אֲוִי' חֲדָרָן
 דַּעַם סְטִיקָה פִּלְאִים אֲחִים בְּלִיבֵט עֹן בִּיחַ זַחַל אֵן מִיִן חֲדָר מְרוּיִם לִיחַ
 עַר מִיִן חֲסוּר עֹן גִּיד הַחִילּוֹן אֲנִי חֶב דִּיחַ דִּיקָה פִּלְאִים מִיִן דַּעַם
 א"כ מִיִן גִּיט מִיִן חֲדָר בִּיחַ חֵן קֶנְעִיל דַּעַם מִיִן חֲסוּר עֹן חֶלֶב אֲנִי
 דַּעַם בִּיחַ לִיגִין נַחַךְ לְמִיחַ חֲדָרָן עֹן דַּקוּעָן דַּעַם נַחַךְ עֲפִינֵט אֲנִי
 לֹו קֶנְעִיל לֹו מִיִן חֲדָר כְּלוּדָה, סְטוּסָה עַר מִיִן חֲסוּר עֹן גִּיד
 הַחִילּוֹן אֲנִי חֶב קְנוּקָנוֹת מִיִן חֲסוּר עֹן דַּעַם אֲנִי דַּעַם נַחַךְ
 נֶעֱמָן אֲנִי דִיחַ לִיטָקָה וְעֲרֵט חֶב גִּיטֹרֶט עֹן לִמְגֵן בִּיחַ דַּעַם
 א"כ וְחִים דַּעַם יִד לִיגֵט דְרוּל אֲוִי' אֲנִי חֶב אֲחֵין דִּיחַ חֲדָרִי מִיִן
 מִיִן דַּעַם חֲסוּר בְּרַחֲטֵן לִיגֵט דְרוּל אֲוִי' אֲנִי חֶב סְטִיקָה אֲוִי' דַּעַם
 ג' ה' לִיגֵט מִיִן חֶב אֲוִי' חֲדָרָה אֲוִי' אֲנִי חֶב סְטִיקָה מִיִן חֲדָר
 סְטִיקָה פִּלְאִים מִיִן חֶב אֲנִי חֶב מִיִן חֲדָרָה אֲוִי' חֶב
 דַּעַם בְּרִיִן חֶב עֹן לִיטָקָה אֲוִי' אֲנִי עֲנִין מִיִן חֲדָר מִיִן חֶב
 גֶּנְעִיל עַר מִיִן חֲסוּר עֹן גִּיד הַחִילּוֹן אֲנִי דַּעַם נַחַךְ נֶעֱמָן אֲנִי דַּעַם
 חֶב בִּיחַ דִּיחַ מִיִן חֶב לִיטָקָה מִיִן דַּעַם בִּיחַ גִּיטֹרֶט אֲוִי' אֲנִי
 חֶב רִמְיָן דַּעַם א"כ חֶב מִיִן חֶב אֲוִי' חֶב רִמְיָן אֲוִי' רִמְיָן חֲדָרִי מְרוּיִם נֶעֱמָן

הלך שני

פתח אלף ג"ה אעגן דער נחך עפֿען בין לייך און מרויס סניידן די
 איינע דמס מיט דאס מרכבו התחתונה פֿון ג"ה דיח איינעל דעס פ
 תב סניידן אונ' דיח טראפֿה איינליך חב טיילין אונ' עפֿען דיח איינ
 מאל' הוויס טיילן מונ' פֿון ביידה זייטן מדרין מרויס נעמן פֿון ג"ה
 אעגן מונ' דעס בין היין חב סאבן אונ' חב המקין דעס עק דמרט
 עייסן פֿלויס מונ' בייך גיפֿינט אעס חמס מיין דין ביינדיל דמס מיט מי
 קיין מי דמס בהאד מיט מיין בכור דמס ביינדיל מיט מיין רפֿומה לו לע
 טייסמאך רחמני ללא אונ' מיט מיין דיח מנדרי זייט דמס מיט מיין
 גלייך היין בייח מיין בהאד מדר מיין חייה אער ניט וואס פֿון חלב וועג
 מי בייח מיין חי' משר אונ' לו וויסן מיין בהאד אונ' מיין דקה מי
 דער חילוק בייח מיין דקה און אעגן דעס קוסלון גיאר עפֿען בייח
 חמס הסדרה אונ' בייח קמטטקה דער מדר וואס מיט חסור פֿון חלב
 אעגן ליגט ער פֿון דיח מנדריה זייט * גס בין חיד אהיה זייל מיין
 החב מיני גימריבן גמר דיח אלמכה מויל טייטס וועט אעגן איינ אע
 וועט קען דער פֿון דיח אלמכה דמס קען גיוויס ניט זיין גימריבן אע
 אונ' לערען פֿון מיין בעל אלמכה אונ' מי אעגן קען סון גוט די אלמכה
 נדע גוט לו חודין אעגן אעל קלמה זיין מיטלעכין גיד פֿון וועסט אעגן
 ער מיט חסור אעגן זאל ניט נכטול וועגן ח"ו מיין חיסור פֿון חלב
 אונ' ג"ה אעגן זאל עס גמנל גוט נחך זעבין דרום החב חיד דס גסטעלס
 מויל טייטס מי אנקריסן זאלין ניט פֿיר זינדגין זייפרה ימין ח"ו חב
 ניט לו לערען דער פֿון דיח אלמכה נמיירט פֿון מיין בעל אלמכה
 אואחה לרביס בזכות זה וועלין איר זוכה זיין לגאולת אטיחכו
 באהרה בימינו מן סלה :

צוואת בעל המסבר ספר לח"ט לבניו ובעתיו ולחתי ולבניתי ולבני
 בתיהם עד עולם :

בני דע אח' חלקי חניך וענדאי כל לבנכם ובעל נפשיכם קודם
 כל דברי נאחי להזקיר אחכם להזקיר ביחוד שמו יחזק שמו ב"ח
 בכל מינה אחדות שהוא יחיד ומיוחד הי' איהו ויהי' חקיף ובעל
 יחולק כולם ואין בילמו וזולמו סדר הלימוד שלכם ולבניכם ונבני
 בניכם יהי' ע"ז הסדר קודם כל שחלמדו חנ"ך עד שיהי' שגור
 בפיכם ואת"כ טעה סדרי משנת על שיהי' שגור בפיכם אח' ל"גמר
 ציבור ותולד סדר מעד עס כל סמפדאים וסמפדים האשונים
 ואחרונים

חלק שני יב

חרונים קדי שיעו לדרך לתודום בני שמראו וזו המרגה סמס
 שמר משדני השי' ואח"כ גמרא כמסכת גמרא נדה ע"כ
 נשרים ופוסקים ראשונים ואחרונים כדי שלא יכשלו ח"ו וצ"ל
 נהנה ואל"כ ג' תולין וע' זעם לל המרשים ופוסקים ראשונים
 ירוגים כדי שלא יכשלו ח"ו במאכלות האהור' וביחוד דינה שחטה
 קדו שאלמו מן האומץ זבקי ולאמן יידיכם כדי שתבינו דב
 אפור בטיבית עין ואח"כ סדר קוקין כדי שזכתי וגם אי
 הוד אחכס שלא תכלו שום בטר עד שתקדו על השופת אם הוא
 ח' אלקים וגם אם מנוקד אליה דדינה מסוס הבשר שאינה נשחטה
 ידקת ונקורת כדת האדם האוכלה נמשך עליו טומאת קלסם
 ערה ר"ל ומכ"ל תח האדם לידי עבירה שמורה ר"ל ואין אנו
 לת להאריך בזה וגם שחזרו במלבוש' שאל ילכו שמנ"ז ח"ו שהיה
 יפה חמורה מלבושם יהי' ע' הסדר שאל ילכו בגדי חשי וצ"ל
 ול יבוא עליכם רק מנשפט וקייטי' וגם שאל ילכו בגד מן
 רוח שועלים ופארגת רק עורה כבשם וחכים וע' נשים ובניכם
 ח' יבוא עליה' שום בגד משי מטרי' והזכסך ולא על צווארי
 גליות ואחזמיס רק פאציולה של חשו על ראשה וגם חשי מואלי
 ופס שחזרו להזרים מעשר מכל דונת שיבוא לידכם וצ"ל שיהיו
 ז"י נכס כדי ספוקכם אוי חתקו המעשר לעני' קרובים או לעני
 חכם ובאים לאר"ו או קרו ספרים מן המעשר מעשר שלכם כמו
 נחמי לכם סדר הלימוד כן תיקו השמים כל הקודם קודם וגם
 וצ"ל להזיר אחכם ולנות אחכם שאל יקיל בהם מה שהורתי
 חכם שיהי' ע' עתים רק על עבודה הבורא שאל יעוריד אחכם
 עלי עולם הזה בעיני שיהיו עלכם ח"ו חיה מחשבה וזה אוי געור
 תיבך ומוד ורחה להסיר שכלך ודעתך באיזה משנה או פרק
 תי' סגור כשיך להחזיר חמיד על פה אוי זכריו ממך צוודאי
 ל' מתעבות זרות בעה"ש וגם חשי מזהיר אחכם אחי שחלמו כמי
 והרתי אחכם ספראו להשחל ללמוד או מלאכה שיהי' בידכם
 ית הדרך כי ידע מה יחלד יוס שמה חמרכו להחפרכם מזה
 ופילו כשמה שחמה עוסק במלאכה או במשא ומחן שיהי' חמיל
 דעתך למודך או לא יפגשך שום רע בעו"ה ויקוי' כך בכל דרך
 גיה יגה אחזי בני כחמי לכס בקיורה נמרץ צוודאי הי' ראוי
 האריך רק מחמת גדל טרדוהי וקיצור הזמן קרתי באמרים אבל
 ג' שפעדתו הכל דמו גדול דברי באים שיחן אלקים אחכם
 בדעת

חלק שני

בדעת ובדעה אחי יוסיפו על דברי ברה וכתיה וכל זה אני מאזין
 עלכם בנודה ביהודי אב אל יקילו בכם ובחוריהו דדריי אלה אוי
 יזכו לראות כמים ובני בניי עיסקי בחורי ובחוריהו יזכו לעלות לליו
 צרינה ב"ב א"ס נ"ו מנאי אביכם הוקן **שאול** במהדר משא
 שוחט ובוד ומקרי ינו

סיך להקדמה ולכל לענין נקדים ת"ש כש' **הקנה** מצלוח אל
 אל ישראל מכל אומה ולשון דלכן הקדשנו והבדלנו עבד
 המאלכות האצרו' לכל נטו'א נשחיתו ואל"כ נוכרי משינן אשוחטי
 והמנקרים ו"ל דע בני כי גמותה הפיזיגים רואים יפני ההיכלות
 השנימיות והמעדנים והמצטוגים והבחרים ונאלי אשרמון ושפין
 ושמה ומחאווים לכנס ולהדבק בהיכלי עונג הפיזיות כי כל מי
 שמתח וחתענוגים וכל מעדנים ומיני כבוד כולל הם בפניו ובחוח
 אין נמלא' רק עצמות וקליפין ואין רשאים לכנס בשנים ולנאח חוץ
 בישראל הם חלק ה' מסוכל כל הדברים העליונים ונחן לו השם
 רשוח לבוא להיכל הקודש ולנאח אלא שזוהו לכל יכניס טיפוס
 בשנים ואל יולא טהורין לחוץ ע"י ביאת האצרו' ומאלכות אצרו'
 וכל האיברים בשליש הטוהרות מתחנן הוא שאמר קדושים חתם
 כי קדוש אני וכתיב ולא תהקצו נא נשחיתכם בכחמת ובעוף והוא
 שזוה לאדם"ר לעבוד ולשמר את גן אלקים שאמר לעבדה ולשמר
 צואו ורלו והבין כמה כמו יפה של אדם נקיים מלחיו כמה אדם
 כמו בעצמו עבירה אשילו כחוט השערה ולשי ישראל הוא רגלו
 שרכבות העליונות ע"י ש בו כח לנאח ולבוא ובאצח בני כל הכחות
 החיצויות הטמאים השוכנים בחוץ ורואים ומשגיחים מתחוך מעלה
 היכל פנימי וחתעניו וחארתו וכבודו ואינה יכולין לדבק בישראל
 אומה קדושה רק בעצמה עבירה ממין אואו דבר שהם רוצים והם
 משתדלים חמיד להכשילם לישראל עבירה כדי שימלאו מקום לדבק
 בהם וכשישראל עובדים עבירה אז הם נדבקים בו ונכנסים עמו
 בהיכל הקודש נמלא שלם ככנס בהיכל וכל זה בעבור שאין יכולין
 לכנס אלא ע"י ישראל וזה שאמר ראה נחתי לפניך היום את החיים
 ואת הטוב את היעוץ ואת הרע נמלא כל הטוהרות וכל השוממות
 ו"בוקי' בישראל וישראל מחקן עולם או מחריבו וזכין מדרך אדם"ר
 ס' איהו בנ"פ וזוהו שלא להנאי טהורים לחוץ ונא יכניס טמאים
 בשנים ולא יערב טהורים עם טמאים לא במעשה ולא בדבור ולא
 ומחבל ולא במשחה ומתלבג הענין ועימא היכל הקודש השמימי
 וטמא

ספר הקנה יג

והיה מה שהי' חסל' בכלל טוב ובכלל ברכה נחזקל בו ונדכה הקלה
י' שמה יין הנקרא חית חנינים יינס טיינו עליונים והחזונים
ג' דמצייר איך מטהרים ויטמין ישראל ההיכל ע"י פעולת אש
גורב אש לרע : ודע כי למטה לצד צפון יש יתדה אחז ונקרא' מלכות
ברשעה ובמלכות ישראל שהיא כנשא ישראל הנקרא מלכות בית דוד
הבית על האסא אז מלכות הרשעה נקראת שמה כנגדה ואש ח"ו
השאו ישראל ויפרידו אלוף אז חמת ארבע לא חובל אש והם הד'
אבות ידועות ונקראת רוח סערה ענן גדול ואש מחלקת ונוגת
אזיב לכן בני הזהיר הם לישראל דסיני לקיים התנאות ושלא לעבד
אירוח כדי שלא חזו מלכות בית דוד מתקיימה ולהעלות מלכות
דישע' וזהו להבדיל בין האמא ובין סטור ואשילו בבהמה הטורף
ההזירה אחת לכל אדם חלילה רק מי שמלכותו ככל משלה ואש
גבל בבהמה נדמו נאשר לו הוא שנאמר ומוראב" וחכס יהי' על כל
צמתה ועל כל עוף השמים וכל דגי היסבידכם נחמו ואין על אלא
לכות שנאמר נאום הנבר הוקם על י' כי אין לך דבר כל בריה
אין מלך עליו כשעירה בבהמות בחיות צעצוע בדגים ובנחשים
יוצא באלו וכונת הכתוב לומר באשר חלך אצל מלך הבהמות
נחיות והעצמות עמד ולא ידע לך בסבת שידאו מצילך אז נחמים
נאשר תהיו בידך לטהרו ולקרבו ע"י שחיטתך ואכילתך ועיין
הצעניו סדנים גורא' ודע כי כל הנבראים שביצתה האכלים אינן
ובלין רק לצדיקים שאינחס מוטלת על כל הבהיות ועל כל העצמות
הנוגת על מנחס ומי הוא הצדיק שצילו נקי וטהור ונוכס יראים
אני בדניאל כגוב האריות הוא שתכלה ואובל וכינוהו אך לא יכלה
קרים מכל בעלי חיים והאיר בזה ענינו אדה"ר כי בהיות אורח
אזה דומה ליוצרו הולאבי' משמאין לו וולן לו בשר שהיו נמשך
הו להעלות כי אדם גדול מהם ויעלחו רבה ואחר שחטא בנהמה
זה הוא שנאמר אדם ביקר כל ילך נמשל בבהמ' נדמו כי אחרי
הוא והבהמה שוין למה יהרוג מין אח מנו קול דמי אחיד צעקיש
לי ואסף דמו שלא כדון כי אינו ראוי בזה לכן אחר שלא לאבול
אחר שחטא שן יוסיף על חטאתו פשע והנה דברים קל וחומר
ואלה ר' יציר האשון והי' מסוף העול' עד סובו והרא' לו הקב"ה
ד' דור ודורשיו דור דוריו וחכמיו דור דור ומנהיגיו ודבר פס
אך נעבור שחטא אף כי שב בחסות הקב"ה המשיב
המת ואמר לו תקשר ה"ו מי שלא הי' לו כל מעלות של אדם ר'
ואדרבה

ספר הקנה

וארבעת הוא פו פנים ובעל חוטף-צנול וזאת ומורד פי
 ת זוכרו אינם ח'זוב' טאם ישבו יתחדט וי'וכו כעט לא יוש ולא ייזן
 אלא ככל יום עציז לא זו ח'ז' וואן צריך לאמר זו בי כבע חיעה
 עלכו שאין לו לכלות ולאכול כל אשר נאמה באו חאזינו סוד צורח
 ארס ווק' ור'יוו כחזם מי יודע אם לתחר יתחלשו הפרות וזהו' חתן
 ביהמה או עומאה רצונה כי דנת שלא כרמונות ? ודע בני סג
 לצדיקים לא הוצרה הכזר היה רה כשמירה מעולה שאין נעלים ו
 טעין אשילו ב' וולזנו אין נאוכלו ור'יו' מתה דשאל תחם ואלא ו
 טיבא אכיל ב'ר'ר ותשיב חכ"א דלא אגלים עינא מני' וכו' וי
 מעשה דרב הוה אול לכו' רב חתן בר אבא חתני' ע"ס עד לא אה
 רב התנינא הוה ברעא משום דאעלים מן העין בא וראה שן
 ס'ד' קיס' ה' להם צער גדול לאכול כזר והכוונה כל כוחות הטומא
 חנין שם כי האדם והבהמה שווים ובמהם צריכין שניהם מכות
 טביותאם והוא שאמרו מת צריך שמירה כו' מכה הטומאה וכל הכז
 אמרו דומא אזליצו מ'זלף ועל ידי חממה או סימן אין לגרוע
 רשות לצול שם כלל העולה שלא תחר הכזר רק למי שקרא כל
 דלשם אל'קים על שניו ושר העוף והבהמה מחזירא ידנו ולכן א
 שחכאו יסדאל בארץ וגלו העלו עלכות הרבעה וכל הזיות מחנר
 בהן עד שנשחלקו מד'ווח הצליון-שצל אוחו הדמות אחר הקב
 ושוראכס וחזקס יהי' ושמו ככהו' נדע'ג'ס' דו"ל ר'נוו כדכריה
 שלא לאכול כזר עם הארץ אזור לאכול כזר ואע"ל שאמרו
 דו"ל מי שקרא ובהו ולא שמה י'ת'ת' הרי הוא ע"ס
 אש"ה נכיו אכילה כזר א' י'ל למד שפרי וס'שרא
 וכולא תלמיזא ע"ת הוא לנכיו אדה"ר ועל
 שחלש צליו נמשל כבהמה נאזר עניו
 לוי לכם עמי הארנות וגם לומדי
 פמלוג בלא עיקר ידיעה ומקילן
 כהם וזי' יראי' לחזור ולהזור
 ולהחזיר אשילו כחם
 באעריה שלא להניע
 מלכותיט ולהלום
 עלכות הרבעה
 ע"ס יחז'

מדרת אהרון יד

יא לך סימן מובהק איך שיחנהגו הקצבים בשמחלקים
הבהמה לשנים היינו חלק הפנים הנקרא בלשון השבט
(פרעדיק) או (זייט) מחלק האחוריים :

ד) מאוד מאוד צריכין ת"ח הגדולים הרבנים נר"ו להזהר
אח הקצבים בעת המחלקים וחומכים את הבהמה
שנים היינו חלק אחד הוא חלק הפנים שקורין בל"א (פרעדיק)
ז (זייט) וחלק הב' הוא חלק האחוריים • וכשמניחם הקצבים י"ב
לעוף לחלק השנים יהיו זהירים שיחטבו בשנה ולא יזיזו את ידם
זחור למעלה אשילו על דהו מצטר שבין צלע י"ב לצלע י"ג רק
צורך על הצלע י"ב משם כי הצטר שבין צלע י"ב לצלע י"ג שייך
הקצליץ וסיג לדברי מדברי בעל העיבור שכחוב לעיל בסימן
א' וגורר אופו חלב וכו' והוכחתי לעיל לפרט דברי שטעמי
זום שנחמד מהקצליץ וזהו צטר המחניים • ולכן צריך לנקר
כל שכן הצטר שבין צלע י"ב לצלע י"ג ששייך להקצליץ עמש
צריך לנקר אופו היטב כנ"ל • וכשמגיע צסוף הצלע וחומד
בסלים בשיטת צריך לזכר מאוד שלא יחזור למטה מהטבור כי
ז ע"ד סוף העיבור משם • כי הבסלים למטה מטבור שייכב גם
ן לחלק האחוריים וצריכים ביקור במחאר לקמן בעזרת האל •
כל לא ראינו מן רוב הקצבים כי שתי רשות רג"ל עושים שמריחים
בצר שבין צלע י"ב לצלע י"ג לחלק הפנים וגם חומכים בשופע
צמליס שמתח הטרור השייך לחלק האחור מניחים ג"כ לחלק השנים
מבשלים את הרבים באיסור גמור כי שתי אלה מקומות הרג"ל הם
חלק האחוריים וגריך ביקור מן המגקר עוממה כמו שאר צטר
חלק האזור • ואין מי המשגיח על זה ואף אם אנשים שכמוני
זכיה להם על זה אינם משגיחים עלינו באחרים מי שמך לאיש וגו' •
גם כן אמרתי גם על זה יזכר לי אלהי לטובה על גילוי וסימן טוב
צילחא היא שזבלו הגאונים הרבים לחקור ולדרוש אחרי הקצבים
המנקרים אם עושין כהלכתן • משא"כ כשלא היי בידם סימני הרג"ל
לא ידעו מאמתה • וגם לא היה בידם ליחן סגחה ע"ז מחמת
שלא היה בקיאים ממעשה חילוקי הרג"ל אבל עתה אחס הדנקים בה'
אלהיכם עמדו וגדרו הפרצה הזאת אשר לא יעשה בישראל ולא
יזידון עוד • וקצת מזה מנאחי בצטר לחס הפנים שהועתק
מקונטרס סמ"ע • אבל משם לא יטעו עין הרואה כל אינש כי

קצר

מהרה אהרן

קצת הדבר במקום שהיה להאריך ואפשר שלא היו חן הצורך מס
שבימיו היו שומעין לקול התורה • ולא היה מאכילין לשיראל ד
האסור מן התורה • אבל אחרי שראינו שרבים נכשלים • ל
הרחמתי הדבר דבר על אופנו שיהיו הגדולים באוהרה גדולה כ
להעמיר על ד"ח וחילה :

הא לך טעם מהגידין והחוטין וקרומים שאסורים מש
דם וחלב :

(ג) גידין שאסורים משום דם וחייבין עליהם דכתיב וגח
פני בנפש האוכל את הדם וגידין שאסורים מש
חלב וחייבין עליהם דכתיב כי כל אוכל חלב ונדרתה • גם
קרומים שאסורים משום דם ומשום חלב • ואלו הן החוט
והקרומים כגון חוטין שביד שכלחי ושכחף וכלשון וכוואר וכה
קרום שעל המוח שעל הבינים לכן יזהר כל אדם וידקדק בו
אחר כל הגידין וחוטין בין של חלב ובין של דם • בי עונשי
ידועים וחרפתם מרובה • וכן כתב בי"ד כס"ד ע"ד עבח שדה
לנקר בשר ונמצא אחריו נוטע או קרום מלמדים אותו ומזהירים או
שלא יולול באיסורין • באם שנמצא אחריו חלב כשעורה מעביו
אחר • אבל אם נמצא אחריו כזית אפי' שלא במקום אחד מכ
אחר מכו" ירדות ומעבירין אותו מפני שהטבחים נאמנים על חלב
לכן יהיה כל מנקר ירא שמים ויעשה מלאכה באמונה כי הרוו
מעט והחרפה והפסד מרובה :

וגידין האסורים משום חלב הם חמשים ואחת והסימן שלה
מוסרה חמשים מן התורה אל חאלו ממנו נ"א וגי
האסורים משום דם אינם בכלל נ"א בי אין צריכין לחטט אחריה
ואף על גב שיש עוד גידין האסורים • כגון גידין דחתי
מחתי וכגון שקורין (ליטקא או קנאכין כלשון אשכנז)
ואלו הגידן הם נראים לעינים • אבל נ"א
גידן הם בחוד הכשר ולא נראים
לעינים אלא אילו מוסרה חמשים
סימן שאסורים משום
חלב וזון גיד הנשה
ואריך לחטט
אחריהם :

הסכמות מדרבנים

מו

הרי חלו החתומים שהי' הוויכוח ביננו אודות החלצ אשר
בראשי הדפנות בחלק הפנימי באמרום שהוא מותר
ואנכי הראיתי ראיות ברורות שהוא אסור בראש הרב המאה"ג מו'
משולם זלמן הכ"ס חונה בגליל ק"ק קידאן י"ו :

והרב הגאון מוהר"ר יחזקאל אב"ד דק"ק קידאן וראב"ד דגליל :

והרב המגיד מו' זכ"י צמ' משח הלוי הורוויץ מ"נ דק"ק הג"ל :

והרב מוהר"ר צמח צהרב מו' אורי ספרא ודיינא דק"ק הג"ל :

והרב מוה"ר משה במהר"ר אשר דיינא דק"ק הג"ל :

והרב שרגא פיווש במהר"ר רשאל דיינא דק"ק הג"ל :

והרב מוהר"ר יהודה צהר"ר נח דיין דק"ק הג"ל :

והרב מוהר"ר מרדכי צהר"ר יעקב דיין דק"ק הג"ל :

והרב מוהר"ר מאיר צמור"ר שלמה זלמן אשיו של הגאון החסיד

מו' שמואל צמ"ר משה כ"ץ מיושבי צ"ה דק"ק קידאן :

והרב מוהר"ר ארי' ל"ב צמו' אלי' ז"ל דיין דק"ק הג"ל :

והרב מו' סעדי' צמו' נחן נטע הנבחר מבית הגאון החסיד דק"ק

ווילנא להתווכח עימי והשכימו כולם שהחלצ אשר על ראשי

הדפנות הוא אסור :

ראיה ברורה מהרב המפורסם מ"מ דק"ק וויל

מכיר אני את האיש ואת שיחו נאה אשר צווד

הניחו לו גדולי השו"ס הקדמונים

להחכם בדין אחד מדיני הניקור אשר צעו"ה נכסלים ה

שאי אפשר לדבר חלילה על הכלל מ"מ במדינתנו עיי

בנכסלין ואינם מקריים היטב מחמת שאינם יודעין

צדין בשל הרב רמ"א על צרי' אשר מימיו חנו שותף

ע גברא רבה וקירא ה"ה הצו' הרבני המשלח מו'

משה שותף ומנקר והס' וסירש ומיבר קאנטורס ופר

הכנמות מהרבנים

כל יודע דת ודין לומדים מוסלגים ואין פוצה פה ומצפיה לסחור
 את ראיותיו כי המה בנוים על אדח אחת ויהא רעה שיאל הקונטרס
 הגל מהבנת אל הפועל הדפים דלא חסרי ח"ו תרבה לכן בחתי במליצה
 יקרה עבור האי גברא רבה ויקירא ולבקש מאת אחינו בית ישראל
 להיות מן שחסייעים לדברי מצנה רבה כזה להציא הקונטרס שלו לאח
 ולחוספו לפחות לו שפרי עזרה והי' מצנה הזדקה שלום להם
 זכורעם עד עולם. כ"ד יהודה לייב במהר"ר יצחק
 וללה"ה מ"מ דה"ק ווילקאוויסק י"ו :

ראיה ברורה מן בית דין צדק דקק קלוזריעא

דין שאול שאל לנו האיש החורני המושלל מוהר"ר שאול
 במהר"ר משה נ"י באחת שעלתה שלא

בהונן שאין מנקרים על ראשי הדפנות חמת הקרו
 הקונים שיש שם חלב למחזיקים אומה לשומן כשר והאריך מוהר"
 שאול הג"ל בדאיות לאיסור כאשר הי' למראה עיניו קונטרס הראוי
 גלו. ואחר העיון ראינו שיש מתעב בדבריו אף כי קנת ראיות
 סתורות מכל מקום הדין עמו לאסור וסמכות גמורים ומסקבלים ע
 סלב. ובהיות כי הדבר צריך חלמוד מביא לידי מעשה רב במעש
 לסחור במעט מנהג של ישראל גמסקין אחרונים לא דברו רק קל
 מזה ואולי המלא המלא ביאזה שו ח מהראשונת קנת סתירה לזה
 ים גודל הטרדה קודמת עבודה הקודש התועל עלינו לא היו הפנה
 יים להציא הדבר לאור ועין משפט. אי לואת גזרנו אומר ט
 ד דקלחינו לנקר בדברי מהר"ש המ"ל ולאסור החלב הג'
 הדבר לאור עס"י הורים ומוהים ראשי הקהילות קדוש
 :חנו ועיין בדבר לעת השנאי. כ"ד דייני דקק הוועבי
 דין האחים על המזע היום יום כ"ד ו' אייד

לשואל בענין לפ"ק :

חק בלא"א מו' ישראל חומס וללה"ה
 'רן בא"א מהר"ח זאב וואלף וז"ל
 'עור במהר"ר גפתלי הירץ וז"ל

הסכמת מהרבנים מז

- אום זבוקן יעקב נא"א מו' קלונימו' קלמן ינ"ו
 אום אפרים נמוה"ר מרדכי ז"ל
 אום ירמי' נמוה"ר ישראל ינ"ו
 אום יוקל יעקב נהרץ המה"ג מו' יחי' מיכל
 אום יהודה ליב נהרץ המה"ג מו' אהרן ט

ה' ביורה מהרב המה"ג מהר"א ברודא אב"ד ור"ם דק"ק

נא לפני איש אל' מדבר • וחלמודו בידו חכר

גמיר וסביר • ה"ה הצורני המופלג כ"ש מו'

משה שוחט ומנקר וממחה לרבים הרבה שנים

קידאן ינ"ו • ושאל שא למה באגון בד

ר המבוא בהגה' רמ"א ז"ל ב"ד סו"ד ס"ד ס"ז בקדו

ליס הנשאר כראשי הדשנות שצריך להסירן •

גמשה ז"ל מה דינו בהחלצ שחחר ר

לי מנקרים ורוכ טבחי ישראל ומ

גילין האומכין עליהם ומאכילי דבר

גה קרא • ובאר מהר"ם הג"ל ז

אה עיני ע"פ ראי' וקברות ישרות

גמור מחלצ בקסלים ובחשטי כל

חי"ט בחצורו לחס חמודות הר

יא שם דברי הרשב"א בחסובה שי

ז דברי רמ"א בהג"ה הג"ל וכ'

כן דבר"ה מ שצריך ג"כ לקליף

הממתי' לצמצם הג"ה זו להסירוקה

בזה עב"ל • האמת אחר שרמ"י בננוש • כחכ הג"ה

• ואמנם בסו"ס"ה שהביא דינו ניקור מצעל העיטור שם

צעל העיטור ואת"כ מחחיל מחקוט סיוס בגיד שמוציא מן החזה

ליף בידו חזמו הקרום שעל הכסלים שאסור משום חלצ וביים

ג ונס החלצ שחשתי צריך לקלק שיט אושרין אחרו עכ"ל • ואין

גבארין בזה אך עגדל המרדה מרדטי העניין והעירין און

בגמל

הסכמות מהרבנים

יח מסכים וכוונתו ראוי ייבון להוקם לכל הקצבין שיו
 ונ' זרם שהם ספק מנב דאורייתא והנה מזהר"ס הג
 יחא מחאבטור אל'ס'ועל לאדפוסו אדרא הרבנטרס הא
 נחשרין שלא יקוצ' להצטות סלר"ס אין כל וגם אסורה הבו
 לק' בקע' לבני יאחי ישרה מאחינו בית ישראל התחמק
 ועל ביק' הדמיה אבכל מקום שיבא עהר"ס הג"ל לק'
 קרבו בשחי ידו' ובמנה אפיר ויבדכו ש' אשמע
 ידר' לבבד אכסני' של חורה להגדיל ולהחזירה ה
 ה חיוורלמסונה סא"ול בח"יר ה' לפ"ק ניצירה פה
 קלוויטא :

זק' אדרין בלא"א הרב הג' מו' חיים זלה"ס קרו
 ראב"ד בק"ק הג"ל :

